

Sygn. akt V AGo 8/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Olga Gornowicz – Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) w O.(Włochy)

z udziałem Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

- 1) nadać klauzulę wykonalności wyrokowi Sądu Arbitrażowego (...) w K. z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt SP 14/17;
- 2) zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt V AGo 8/18

UZASADNIENIE

Wierzyciel (...) w O. złożył wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku Sądu Arbitrażowego (...) w K. z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt SP 14/17 poprzez nadanie mu klauzuli wykonalności. Wyrokiem tym wydanym w oparciu o zapis na sąd polubowny zamieszczony w art. 16 zawartej między stronami umowy konsorcjum z dnia 12 marca 2014 r., Sąd Polubowny zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela następujące kwoty: 3.000.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 1 listopada 2016 r. tytułem należności wynikających z wzajemnych rozliczeń stron na podstawie umowy konsorcjum, 65.100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania arbitrażowego, 15.000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu arbitrażowym oraz 27.293,35 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego równoległe do postępowania arbitrażowego.

Dłużnik, któremu niniejszy wniosek doręczono w dniu 28 grudnia 2017 r. (doręczenie w trybie art. 139 k.p.c. poprzez podwójne awizowanie przesyłki pod adresem siedziby spółki ujawnionym w Krajowym Rejestrze Sądowym) i którego wezwano do ustosunkowania się do jego treści w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia, nie złożył odpowiedzi na wniosek.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd stwierdza wykonalność wyroku sądu polubownego, nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, nadając mu klauzulę wykonalności. Wyrok sądu polubownego, którego wykonalność została stwierdzona, jest tytułem wykonawczym (art. 1214 § 2 k.p.c.).

Odmowa stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może nastąpić jedynie w dwóch wypadkach:

- 1) jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego;

2) jeżeli uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego).

Pierwszy z wymienionych przypadków stanowi o tzw. niezdatności arbitrażowej. Dotyczy ona takich kategorii spraw, które ze względu na swój przedmiot nie mogą podlegać kognicji orzecznictwa polubownego. Wyłączenia te muszą wynikać z ustawy. Z mocy

art. 1157 k.p.c. strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe lub spory o prawa niemajątkowe – mogące być przedmiotem ugody sądowej,
z wyjątkiem spraw o alimenty.

Drugi z przypadków wymaga by Sąd dokonał oceny zgodności wyroku z zasadami porządku prawnego, do których zaliczyć należy normy konstytucyjne oraz naczelne normy w poszczególnych dziedzinach prawa.

Sąd państwowy ogranicza przy tym swą kontrolę do tego, co wynika z samej tylko treści akt sądu polubownego oraz treści wyroku lub ugody. Nie bada on innych kwestii,

w szczególności zasadności rozstrzygnięcia i kwestii formalnych dotyczących przebiegu postępowania arbitrażowego.

Postanowienie o uznaniu lub stwierdzeniu wykonalności zapada na posiedzeniu niejawnym i sąd nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego

(zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2016 r., sygn. III CZP 40/16).

W postępowaniu arbitrażowym, do którego odnosi się wniosek o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego, wierzyciel dochodził od dłużnika zapłaty części należności przysługujących mu na podstawie umowy konsorcjum. Wierzyciel wskazał,

że strony wspólnie realizowały określone przedsięwzięcie, za które zapłatę otrzymał dłużnik. Po otrzymaniu środków dłużnik nie rozliczył się jednak z wierzycielem zgodnie

z postanowieniami umowy konsorcjum, w konsekwencji czego koniecznym stało się poddanie powstałego w tym zakresie sporu rozstrzygnięciu Sądu Arbitrażowego stosownie do przewidzianego umową zapisu na sąd polubowny.

W świetle powyższego przedmiot postępowania nie był wyłączony z zakresu kognicji sądów polubownych. Biorąc zaś pod uwagę, że wyrokiem Sądu Arbitrażowego dłużnik zobowiązany został do zapłaty należności, których w toku postępowania arbitrażowego w istocie nie zakwestionował, nie zajmując w ich przedmiocie stanowiska pomimo stworzeniu ku temu stosownych możliwości, Sąd Apelacyjny nie doszukał się podstaw do przyjęcia, aby wykonanie wyroku prowadziło do naruszenia jakiegokolwiek zasady porządku prawnego.

Nie zachodziły więc przeszkody do stwierdzenia wykonalności wyroku Sądu Arbitrażowego (...)w K. z dnia 21 listopada 2017 r., sygn. akt SP 14/17, w konsekwencji czego Sąd Apelacyjny nadał temu wyrokowi klauzulę wykonalności na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c. zgodnie ze złożonym wnioskiem.

O kosztach postępowania klauzulowego orzeczono na podstawie 98 k.p.c.

w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i obciążono nimi dłużnika. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od wniosku w wysokości 300 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 120 zł

(§ 8 pkt 1 ppkt 14 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawny – Dz. U. 2015 poz. 1804).